

Idees

'Katalanische Kultur'

Joan de Sagarra

Estic encantat que els escriptors catalans en llengua castellana hagin declinat la invitació que els va fer el senyor Bargalló, de l'Institut Ramon Llull, per ser presents als actes que la Fira de Frankfurt dedicarà enguany a la "cultura catalana", a la Katalanische Kultur.

Estic encantat, doncs, que la cultura catalana a Frankfurt sigui una cultura en català; i n'estic encantat perquè així n'hi haurà més per a nosaltres. I quan dic *nosaltres* no em refereixo tan sols als senyors Baltasar Porcel o Joan F. Mira, sinó també a Joanot Martorell o al meu pare mateix, Josep Maria de Sagarra i Castellarnau, que també formen part d'això que s'anomena cultura catalana, en català.

Sento una certa curiositat per saber com es parlarà del meu pare a la Fira de Frankfurt. Se'n parlarà com de l'autor de les cèlebres *Memòries*, juntament amb Josep Pla, del segle passat? Se'n parlarà com a poeta? En serà esmentat el poema *El comte Arnau*, tan nostre i, segons com ho mirem, tan germànic? Se n'esmentarà el teatre, la *Galatea*, *El cafè de la Marina*? Es parlarà del seu llibre sobre els ocells, *Els ocells amics*, que la Mancomunitat de Catalunya convertí en lectura obligada per a les escoles catalanes? Es parlarà de els seus cròniques i articles a *Mirador* i *La Publicitat*? Se n'esmentarà l'extensa crònica del seu viatge a la Polinèsia, *La ruta blava*? Ho ignoro.

D'una cosa estic convençut: es parlarà de la seva novel·la *Vida privada*, que el darrer número de *L'Avenç* anomena "la novel·la emblemàtica de la ciutat de Barcelona". Se'n parlarà, ni que sigui només de passada, perquè es parlarà de Barcelona, capital de Catalunya i ciutat de moda, i de la literatura que ha generat aquesta ciutat; i es parlarà de *Vida privada* perquè, finalment, serà traduïda a l'alemany. Segons que m'informa l'editor català, l'editorial que n'ha comprat

els drets —a mi me'n corresponen 150 euros— és una editorial petita però segura. Suposo que aquesta inesperada traducció respon, més que no pas a l'interès demostrat per l'editor català, a una subvenció per part de la Generalitat catalana per a traduir i publicar autors d'aquest país. De

Vida privada ja n'hi havia una traducció francesa, també amb subvenció de la Generalitat, un llibre que avui és descatalogat, si no destruït, i del qual no vaig veure mai ni una pesseta. No hi ha cap edició anglesa de *Vida privada* ni tampoc ha estat traduït a l'italià, cosa que és ben estranya, perquè TVE va fer una adaptació televisiva d'aquesta novel·la en coproducció amb la RAI, en què intervingueren autors italians ben coneguts, i fou emesa a Itàlia amb un èxit notable. Per cert, els realitzadors de l'adaptació es van adreçar a la televisió catalana, en català, per veure si volien entrar en la coproducció, i la televisió catalana s'hi va negar. I tampoc no va mostrar cap interès a difondre-la en català pel nostre territori, malgrat que hi sortien actors catalans excel·lents, com ara Pau Garsaball o Josep Maria Pou. Afortunadament, hi ha diverses edicions de *Vida privada* en castellà, la darrera publicada per

Anagrama, amb un èxit notable i sorprenent, que obligà a fer-ne una segona edició.

En fi, desitjo a la Katalanische Kultur el màxim èxit a Frankfurt i, si pot ser, que es recordin una mica del meu pare, que parlava i escrivia un alemany ben correcte, que va ser corresponsal d'*El Sol* a Berlín, que era un gran lector de Goethe i se sabia de memòria *Els mestres cantaires*. Confio que el meu bon amic Eliseu Climent, que és l'editor de la seva *Obra Completa* (Edicions 62 i Enciclopèdia Catalana van refusar d'editar-la) se n'encarregui.

Escriptor

Jospe Bargalló